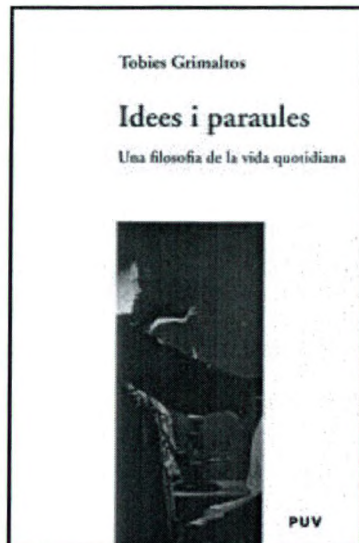

Vitamines intel·lectuals ("**Idees i paraules**" de Tobies Grimaltos)

dimecres, 3 de desembre de 2008 | 16:58h

Acabe de llegir *Idees i paraules. Una filosofia de la vida quotidiana*, de Tobies Grimaltos, publicat per la Universitat de València. Ha estat una lectura afable, complaent, enriquidora. Com que en el camp filosòfic es dóna tant el llenguatge opac, les autoreferències i la prosa ortopèdica l'he trobat un exemplar de fora de la família.

Desconeixia l'obra de Grimaltos, professor de filosofia de la Universitat de València, i he tingut una grata sorpresa en llegir-lo. Es tracta d'una sèrie de proses breus i diverses sobre el nostre món quotidià: des de la vida dels llibres i llibreters, a qüestions com ara la memòria i el record, la relació entre la llengua i la realitat, els rituals socials (com ara anar al cementiri) i tantes i tantes coses... Les pàgines del llibre són un repàs deliciós d'hàbits, de creences, d'idees passant-les pel sedàs d'un enteniment saludable que ens neteja la mirada i ens amplia horitzons. **(n'hi ha més)**

Hi destaquen de forma fefaent la reflexió sobre l'alteritat (l'infern són els altres, que deia el filòsof francès) i la denúncia d'impostures vitals, polítiques o intel·lectuals (entre les quals n'hi ha la de molts col·legues universitaris). Hi ha una anàlisi brillant sobre la sobreinformació que vivim i com la quantitat ha substituït la qualitat en la major part de les valoracions socials. Especialment eloqüents són capítols com "Un dia qualsevol", "Ja no queden llibreries, ja no queden llibreters", d'un clamor humanístic.

Grimaltos també ens parla de les olors, dels menjars, de la passió per la bicicleta... Enteniment i sensibilitat tot d'un glop. Com deia Puig i Ferrer: "només els humils i els sensitius poden comprendre". Certament, hi desfilen observacions sagaces, consideracions plenes d'enteniment i de perspicàcia. L'autor fuig tant de la grandiloqüència i de l'exhibicionisme erudit, com de la prosa sapiencial. En un darrer capítol, "Refranyes", ens hi ofereix en forma aforística un resum de bona part d'allò observat en el llibre. Molt bé: que la contundència no amague els camins de l'enteniment, perquè l'eslòga, més que fer-nos pensar, ens hipnotitza.

Només un retret: el títol, *Idees i paraules*, sembla un poc insípid, però d'insípid no té res, ans al contrari, és un llibre que irradia saviesa i bonhomia.